

Sygn. akt III KK 13/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie: J. R.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 14 marca 2013 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w T.

z dnia 27 sierpnia 2012 r.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 27 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w T. uznał J. R. za winnego tego, że: w dniu 30 kwietnia 2012 r. w W. kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki Nissan Sunny, będąc w stanie nietrzeźwości: 0,82 mg/l i 0,76 mg/l w wydychanym powietrzu, to jest winnym popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierzył

mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł stawka; na mocy art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat, a na mocy art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec niego świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 6 września 2012 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył nią wyrok w całości na korzyść skazanego, zarzucając mu: rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, art. 502 § 1 k.p.k. polegające na wymierzeniu J. R. kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, podczas gdy przepis ten pozwala na orzeczenie w wyroku nakazowym kary grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych i wniósł o: uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony nią wyrok rzeczywiście wydano z rażącym naruszeniem przepisu art. 502 § 1 k.p.k., co – zważywszy na charakter tego uchybienia – miało istotny wpływ na treść tego orzeczenia.

Przywołany przepis określa rodzaje kar, które mogą być orzeczone wyrokiem nakazowym (kara ograniczenia wolności lub grzywna w wysokości do 100 stawek dziennych albo do 200 000 zł) i w ten sposób konkretyzuje przesłankę dopuszczalności trybu nakazowego określoną w art. 500 § 1 *in fine* k.p.k.

Wymierzając zatem skazanemu, zaskarżonym wyrokiem nakazowym, karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, Sąd Rejonowy w T. rażąco uchybił przepisowi art. 502 § 1 k.p.k., skoro orzekł tą karę w wysokości przekraczającej (i to nawet o połowę) granicę, wskazaną w tym przepisie, dla tego rodzaju kary.

Uchybienie to miało istotny wpływ na treść wyroku. Doprowadziło bowiem do skazania oskarżonego na karę grzywny w wysokości, której orzeczenie – w tym trybie – jest niedopuszczalne mocą samej ustawy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w T. będzie miał na względzie powyższe wnioski, uwarunkowane tak treścią obowiązujących

przepisów, jak i stwierdzonymi w toku dotychczasowego postępowania okolicznościami.

Z tych to względów, orzeczono jak wyżej.